

Hoe de muis de neushoorn redt

Op een middag loopt Neushoorn door het hoge gras. Ze heeft vreselijke dorst! Urenlang zoekt ze al naar water. Ineens ziet ze iets glinsteren achter een paar bomen. Is dat soms water? Ja! Hoera! Het is een rivier!

Blij galoppeert ze tussen de bomen door naar de waterrand. De grond trilt ervan onder haar zware poten. Ze merkt niet dat ze onderweg bovenop het hol van Muis trapt. 'Hee!' piept die. 'Wie denk je wel dat je bent. Pas maar op. Ik bijt je in je dikke poten, hoor!' Hij schudt met zijn muizenvuist naar haar. Maar Neushoorn hoort hem niet en ziet hem niet. Gulzig drinkt ze uit de rivier, tot ze geen dorst meer heeft. 'Heerlijk,' zucht ze. 'Morgen kom ik weer!' En ze wandelt weg langs de oever. Boos bouwt Muis zijn huis weer op. De rest van de dag graaft hij gangen, tot alles weer keurig op orde is. Nog steeds mopperend op die dikke neushoorn gaat hij slapen.

Pas als Muis de volgende ochtend wakker wordt, heeft hij zijn goede humeur weer terug. Blij gaat hij op weg naar het hoge gras om voedsel te zoeken. Maar al snel schrikt hij op. De grond trilt! Komt die grote Neushoorn daar soms weer aan? Ja hoor! Daar is ze! Blij galoppeert ze tussen de dikke bomen door om te gaan drinken uit de rivier. 'Stop!' gilt Muis. 'Straks trap je weer op mijn huis!' Maar het is al te laat. Met een grote sprong is Neushoorn bovenop het hol beland. En met nog twee sprongen staat ze bij de rivier en drinkt ze net zo lang tot ze helemaal geen dorst meer heeft. 'Lomperik!' schreeuwt Muis. 'Jij denkt écht dat je heel wat bent. Pas maar op. Ik bijt je in je dikke poten, hoor!' Neushoorn hoort hem niet.

Gelukkig loopt ze weg langs de oever. 'Dat was weer verrúkkelijk!' zucht ze. 'Morgen kom ik weer.' Driftig bouwt Muis zijn huis op. Hij graaft gang na gang. Daarna pakt hij een bord. Daarop schildert hij in grote letters: Pas op! Ik bijt je, hoor! Hij tekent zichzelf erbij met grote scherpe tanden. Hij zet het bord vlak voor de ingang van zijn hol, zodat Neushoorn het goed kon zien. 'Zie zo!' zegt hij. 'Nu kijkt die lompe neushoorn wel twee keer uit.' Opgewekt gaat hij slapen. De volgende ochtend is hij nog steeds heel tevreden. Blij huppelt hij naar het hoge gras om voedsel te zoeken. Het duurt niet lang of hij voelt de grond trillen. Neushoorn komt eraan.

'Geen probleem,' zegt Muis.
'Ze ziet zo het bord wel dat ik voor de
ingang heb gezet.
En dan schrikt ze zo erg,
dat ze nooit meer terugkomt.'
Maar Neushoorn let niet op.
Eerst springt ze bovenop het bord van
Muis en daarna patsboem op zijn hol!
Trillend van woede rent Muis naar
de rivier, waar Neushoorn water
staat te slobberen.
'Lomperik!' roept hij. 'Nu ben je echt te
ver gegaan. Ik bijt je in je dikke poten!
Verbaasd keek Neushoorn op.
'Hoezo?'
'Je hebt mijn hol vertrapt! Ieder keer als
je naar het water loopt, doe je het weer!'
schreeuwt Muis.

'Ach! Ik deed het niet expres!'
zegt Neushoorn geschrokken.
Nu was Muis verbaasd.
'Zag je mijn bord dan niet?' vraagt hij.
Neushoorn schudt haar hoofd.
'Het spijt me echt heel erg,' zegt ze.
'Weet je wat? Ik loop voortaan óm
de bomen heen naar het water.
Dan blijft je holletje heel.'
De volgende dag loopt Neushoorn
inderdaad om de bomen heen naar
de waterrand.
Het hol van Muis blijft heel.
Muis is dolblij.
'Hm,' denkt hij.
'Misschien valt Neushoorn
toch wel mee.'

Dan hoort hij geschreeuw.
Drie jagers springen uit de bosjes.
Ze gooien een groot net over
Neushoorn heen.
'Help!' roept ze.
Met een harde bons valt ze op de
grond. Snel binden de jagers haar vast
met dikke touwen. Neushoorn trapt
en wurmt en wrikt, maar het lukt
haar niet om los te komen.
'Zo,' zegt één van de jagers tevreden.
'We halen de vrachtwagen om
haar mee te nemen.'
En weg lopen ze.
'Muis,' huilt Neushoorn.
'Het is afgelopen met me!
Muis is verdrietig.
'Arme jij,' zegt hij. 'En dan te bedenken
dat ik je in je dikke poten wilde bijten

met mijn scherpe tanden.'
Ineens komt Muis op een idee.
'Dat is het!' roept hij.
'Ik gebruik mijn scherpe tanden!
Hij begint te knagen. Maar ach,
wat is dat touw dik!
'Sneller! Sneller!' roept Neushoorn,
die de vrachtwagen in de verte al
aan ziet komen.
Net op tijd zijn de touwen stuk.
Neushoorn galoppeert weg,
zo hard ze kan.
'Bedankt voor alles!' roept ze en
ze verdwijnt in de verte.
Muis heeft haar nooit meer gezien.
Maar altijd als hij water gaat drinken
uit de rivier, denkt hij aan haar:
aan die lompe Neushoorn,
die toch wel heel erg aardig was!

